

اگر انسان در بُعد فجور کامل شده باشد از نظر فطرت انسانی مشکل او حل نشده است.

شماره پرسش: ۱۲۲۰۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۲/۲۴ ۲۱:۵۸:۳۸

متن پرسش

استاد سلام جمله‌ی معروف معرفت النفسی: «نفس وقتی کامل شود بدن را رها می‌کند حالا چه در حیوانیت و یا چه در انسانیت» استاد آیا لازمه‌ی این سخن این نیست که برای انسان شقی بالقوه‌های انسانی دیگر معنا ندارد (چون اگر چیزی هنوز بالقوه‌ای داشته باشد دیگر به آن کامل نمی‌گویند) و از طرف دیگر آیا بالقوه‌های حیوانی برای انسان سعید نباید رشد یابند؟ آیا ملاک بالقوه بودن برای نفس مسیری است که برمی‌گزیند؟ و اگر این گونه است این مسئله چه طور معنا می‌یابد یعنی چه طور بالقوه‌ها با افقی که انسان برای خود ترسیم می‌کند می‌تواند متفاوت شود؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال انسان دارای دو بُعد فجور و تقوا است و نفس در هر کدام کامل شود در تکوین خود به فعلیت رسیده و دیگر نیاز به بدن ندارد هرچند اگر در بُعد فجور کامل شده باشد از نظر فطرت انسانی مشکل او حل نشده است. موفق باشید